

tidligere efter Normalreglementet af 1841 havde. Paragraphen vil kun, at der skal tages Hensyn til disse uvisse Indtægter, den Procentandelen, som de have havt i det, som de kongelige Intrader have oversteget de fastsatte Annuua, saaledes, at de faae en Trediedeel af disse Indtægter beregnet som en fremtidig fast Indtægt. Grunden til, at man vil afdrage dem Noget i hvad der vil fremkomme, naar man beregner Middeltallet af de sidste 5 Aars Indtægt, er anført at være den, at det skulde stemme overeens med den under Pensionsloven tagne Bestemmelse, hvorefter Embedsmænd ikke skulde have Pensioner beregnede efter det hele Beløb af uvisse Indtægter, men at der først skulde afdrages en Trediedeel deri, førend deres uvisse Indtægter kunde komme dem tilgode ved Beregningen af Pension. Men jeg maa dertil bemærke, at, naar man har taget Bestemmelse om Pension i Pensionsloven, da er det et nyt Forhold, man der opstiller, det er ligesom et nyt Contractforhold; som den lovgivende Magt indtræder i med Embedsstanden, det er noget ganske Andet end her, hvor det gjælder om at affinde sig med Embedsmænd, der have en bestemt Udfigt til at beholde de Indtægter, som eengang ere dem lovede, og jeg troer derfor, at det Hensyn, som her er gjort gjældende, og som er bestemt i Pensionsloven, ikke bør være af nogen Indflydelse. Det er fremdeles sagt, at de ikke kunde gjøre noget Krav paa at faae det hele Beløb converteret til fast Indtægt, det har været meget variabelt; men paa mange Steder ere dog disse Indtægter blevne saa faste og saa sikre, at Embedsmændene have kunnet gjøre temmelig vis Regning paa, at de ikke vilde gaa ned under en Trediedeel af den faste Gage, som er tilstaaet dem som det Høieste, hvortil

Procentandelen kunde naae. Naar Bestemmelsen fra 1841 lover Lødvæsenets Rønting i Procentandelen en Procentandelen, der høist kunde naae til en Trediedeel af den faste Gage, da har man, idet man har sat dette Maximum, ogsaa antaget, at Procentandelen kunde naae op dertil; det er paa mange Steder naaet op dertil, og de Embedsmænd, der saaledes have været i Besiddelse af denne høieste Indtægt, have kunnet gjøre ligesaa sikker Regning paa den som paa deres fasteste Gageindtægter. Naar der skulde afdrages dem Noget deri, saa kunde man ligesaa vel afdrage dem $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ som $\frac{1}{3}$; de kunne ligesaa vel gjøre Regning paa at beholde det Hele som paa at beholde en Deel deraf. Efter det, jeg saaledes har tilladt mig at udvise, finder jeg, at det er billigt og retfærdigt, at disse Embedsmænd ikke afdrages Noget i den uvisse Indtægt, de hidtil have oppebaaret, og at det hele Beløb, som fremkommer ved at der tages et Middeltal af 8 Aars Indtægter, fremtidigt converteres til fast Indtægt for dem. Der er jo hverken ved denne Procentindtægts Indførelse i Aaret 1841 — jeg troer under 9de Marts — eller ved Normalreglementet, der er dateret den 11te April, sagt Noget der kunde forberede dem paa, at disse Procenter skulde betragtes som Noget, der var mindre sikkert. Naar der i det Circulaire, som indfører Procentandelen, er omtalt de tidligere Bestemmelser fra 1812, da maa dertil bemærkes, at dette angaaer andre Procenter, og at der netop i Circulairet af 1841 er tilstaaet dem denne nye Procentandelen, uden at man har forberedt dem paa, at dette kunde være ligesaa foranderlig, som de tidligere i 1812 indførte Procenter. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale til Thinget, at mit stillede Endringsforslag maa komme i Betragtning.